

lertidig importafgift ved den første indførsel, idet genindførslen kan ske told- og afgiftsfrit i medfør af toldlovens § 32, stk. 2, såfremt det kan dokumenteres, at der er tale om en genindførsel. Dette gælder både for maskiner, der købes, og for maskiner, der lejes.

Det er for tiden under overvejelse, om man skal undtage maskiner for midlertidig importafgift, når bindende aftale om køb af dem er indgået før 21. oktober 1971. En sådan bestemmelse, der i øvrigt kun bør omfatte maskiner, hvis toldværdi overstiger 5.000 kr., må i givet fald også omfatte maskiner, for hvilke der er indgået bindende aftale om leje før 21. oktober 1971, herunder om successive lejemål i importafgiftens løbetid. Som maskiner må betragtes bl. a. alle varer henhørende under toldtariffens kapitel 84, selv om de ikke i egentlig forstand er maskiner, f. eks. støbeforme.

Spørgsmål 2:

De administrative muligheder for ikke at opkræve særtold af varer, der sendes til videreforarbejdning i Danmark, men forbliver i udenlandsk eje, ønskes oplyst.

Svar:

Ifølge toldlovens § 46, nr. 1, indrømmes der midlertidig toldfrihed for varer, der midlertidigt indføres til reparation, bearbejdning, komplettering eller emballering, og som efter endt behandling genudføres, under forudsætning af, at behandlingen ikke umuliggør identificering af de indførte varer. Ved indførslen betales der sædvanlig told af sådanne varer, og tolden tilbagebetales ved genudførslen.

I medfør af toldlovens § 46, nr. 1, kan tolden således tilbagebetales ved genudførsel af bl. a. varer, der har været indført til lønforarbejdning. Tolden kan dog også tilbagebetales i medfør af toldlovens bestemmelser om materialtoldgodtgørelse, §§ 59-62.

Toldlovens § 46, nr. 1, og §§ 59-62 gælder også for den midlertidige importafgift, og denne kan således også tilbagebetales for varer, der har været indført til lønforarbejdning, jfr. § 4, stk. 2, i loven om midlertidig importafgift.

EFTA-konventionens artikel 7 bestemmer, at et EFTA-land kan undlade at ind-

rømme EFTA-toldfrihed for varer, der indføres fra andre EFTA-lande, når der er indrømmet toldgodtgørelse for varerne i det EFTA-land, hvor de er undergået den sidste forarbejdning. Som toldgodtgørelse betragtes enhver ordning, der giver adgang til fritagelse for eller godtgørelse af told, når varer udføres, men ikke når de forbliver i landet. Som told betragtes enhver indførselsafgift, der betales af indførte varer, og som har beskyttelsesvirkning.

Den danske toldlovs bestemmelser om midlertidig toldfrihed og om toldgodtgørelse betragtes som toldgodtgørelse i EFTA-konventionens forstand, og den midlertidige importafgift betragtes som told.

Der kan således ikke efter toldlovens § 46, nr. 1, eller §§ 59-62 indrømmes fritagelse for eller godtgørelse af midlertidig importafgift af varer, der indføres til lønforarbejdning fra EFTA-lande og genudføres dertil, hvis varerne ønskes genindført mod EFTA-toldfrihed i det pågældende EFTA-land.

I øvrigt må lønforarbejdning for udenlandske virksomheder betragtes som en særlig form for eksport, men i princippet er der ingen forskel på, om eksportvarer er fremstillet af materialer, der er indkøbt af producenten, eller af materialer, der er stillet til disposition af den udenlandske virksomhed, hvortil varerne leveres.

Vil man undgå, at lønforarbejdning belastes med importafgift, må man fritage al import af varer af den art, der indføres til lønforarbejdning, for importafgift, altså også når sådanne varer indføres af en dansk virksomhed, der har købt dem i udlandet for egen regning.

Spørgsmål 3:

Kan finansministeren formulere en dispensationsbestemmelse til lov om midlertidig importafgift, der gør det muligt, at der administrativt kan ske overførsel af varer til undtagelseslisten i tilfælde, hvor der er ganske særlige begrundelser herfor, og således at bestemmelsern ikke medfører urimeligt administrativt besvær?

Svar:

Hvis den midlertidige importafgift skal have den tilsigtede virkning, må den del af indførslen, der er fritaget for importafgift, kun forøges uvæsentligt ud over, hvad der